

๘๓

ความรู้จากการเข้าถึง

ครั้งหนึ่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสสอนเรื่องปฏิจสุมุปาบท
พระอานนท์ได้ยินได้ฟังก็รำพึงว่า ก็ไม่เห็นยากนี่
อวิชชาทำให้เกิดสังขาร สังขารทำให้เกิดวิญญาณ
วิญญาณทำให้เกิดนามรูป โล่เรื่อยไปเลย

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ตรัสบอกพระอานนท์ว่า
“อานนท์ ไม่่ายอย่างนั้นหรอก มันเป็นวิสัยของการเข้าถึง
ไม่ใช่จะมาทรงจำ มาท่องคล่องปากขึ้นใจ
พิจารณาตามอย่างนั้นไม่ได้ มันต้องเข้าถึงกันจริง ๆ”

เพราะฉะนั้น

เมื่อได้ศึกษาปริยัติอย่างคล่องแคล่วเชี่ยวชาญแล้ว
ก็ต้องปฏิบัติด้วย ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ และเทศนา
จะต้องฝึกไปด้วยกันหมด

เรียน **ปริยัติ** เพื่อให้รู้เรื่องเกี่ยวกับโลก
เรื่องราวความจริงของชีวิตเป็นอย่างไร
การเวียนว่ายตายเกิดเป็นอย่างไร
จนกระทั่งเบื่อหน่ายในการเวียนว่ายตายเกิด
หรือเห็นว่าวัฏฏะมีภัยมาก อันตราย ล้วนแต่มีทุกข์ทั้งสิ้น

เพราะฉะนั้น จะต้องไปทำกิเลสอาสวะให้หมดสิ้น
ก็จะโน้มไปสู่การ **ปฏิบัติ** ทำกรรมฐาน ทำใจหยุดใจนิ่ง
พอใจหยุดนิ่งได้ก็จะเห็นไปตามขั้นตอนตามที่ได้ศึกษามา
มีเครื่องยืนยัน เมื่อเข้าถึงแล้วเป็น **ปฏิเวธ** มีประสบการณ์ภายใน
เมื่อโปรดตัวเองให้พ้นแล้วจึงนำมา **เทศนา** แนะนำสั่งสอนกันต่อไป
ซึ่งมันมีหลักสูตรอยู่แล้วในสมัยพุทธกาล
ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ เทศนา
เป็นหน้าที่พระภิกษุในพระพุทธศาสนาเลย
ไม่ใช่เอาอย่างใดอย่างหนึ่ง

๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๗